

at transportveje findes eller kan anlægges, at der kan etableres sikre lagerpladser til fornøden midlertidig eller varig anbringelse af radioaktivt affald inden for anlæggets område, at de fornødne forbindelser til elnettet kan etableres,

— for det andet, at anlægget vil blive udformet med fornøden hensyntagen til ydre påvirkninger hidrørende fra eksempelvis mulige seismiske forstyrrelser, ændringer af kystlinie ved erosion, oversvømmelser, blokering af kølevandskanaler, ekstreme vejrforhold, lufttrafik, generel eller i forbindelse med nærliggende lufthavn, anlæg i omegnen, hvis virksomhed kan påvirke det nukleare anlæg (visse kemiske anlæg, visse militære installationer m. m.), og

— for det tredje, at befolkningsmæssige, økologiske og topografiske forhold i omegnen er sådan, at driftsmæssige udslip af radioaktive stoffer ikke vil medføre uacceptable virkninger for enkeltpersoner og for befolkningen; endvidere at driftsforhold set i sammenhæng med tekniske sikkerhedsforanstaltninger, tilsikrer befolkningen den fornødne beskyttelse mod tænkte uheld.

Det skal herved fremhæves, at de nukleare tilsynsmyndigheder i indstillingen om pladsansøgningen vil opstille vilkår, der sikrer, at det pågældende anlæg opføres og drives i overensstemmelse med de krav, der er lagt til grund for vurderingen af ansøgningen.

Foruden oplysninger vedrørende den nukleare sikkerhed vil der, som nævnt ovenfor, for folketings foreligge oplysninger om samt miljøministerens vurdering af de planlægningsmæssige, naturfredningsmæssige og miljømæssige konsekvenser, som den ansøgte placering vil medføre. I bemærkningerne til § 10 redegøres der nærmere herfor, men særligt kan nævnes de påvirkninger af omgivelserne, som udledning af kølevandet medfører samt vurderingen af de konsekvenser, som anlægget med tilhørende ledningstraceer m. v. får for den regionale og lokale planlægning.

3. Som en naturlig konsekvens af den betydning, der tillægges folketingets indsigt i og afgørelse vedrørende spørgsmålet om etablering af atomanlæg, er det endvidere bestemt (§ 3, stk. 2), at tilladelse til bygning og drift af et atomkraftanlæg, samt placering, bygning og drift af ethvert af loven iøvrigt omfattet anlæg først gives efter forudgående forhandling med folketingets energipolitiske udvalg. Ligesom folketinget forud for beslutningen vedrørende placeringen af et atomkraftanlæg, vil også udvalget have adgang til alle relevante oplysninger inden for såvel undervisningsministerens som miljøministerens ressort, der er af betydning for sagens afgørelse

og dens senere forløb, bl. a. resultaterne af det løbende tilsyn, der udøves og rapporteres af myndighederne.

4. Som en væsentlig ændring i forhold til 1962-loven om nukleare anlæg skal endvidere nævnes, at lovforslaget jfr. § 1 er mere omfattende end 1962-loven (sammenholdt med dennes § 1 d), idet man har søgt at give al virksomhed, hvor nukleare sikkerhedshensyn bør tages i betragtning, en ensartet behandling af de samme myndigheder og for alle anlægs vedkommende under folketingets tilsyn. Der henvises til de udførlige bemærkninger til § 1.

I modsætning til tidligere, hvor transport af nukleart brændsel og radioaktive affaldsprodukter var omfattet af lov nr. 94 af 31. marts 1953 om brug m. v. af radioaktive stoffer og som følge heraf afhængig af tilladelse fra sundhedsstyrelsen, har man nu tillige, ud fra de foran nævnte hensyn og fordi sådan transport må anses for et integreret led i driften af nukleare anlæg, skønnet det hensigtsmæssigt at lade forholdet bedømme af de nukleare sikkerhedsmyndigheder (atomenergikommissionen og sundhedsstyrelsen) i forening, således at tilladelse forudsættes givet enten af undervisningsministeren eller, efter ministerens bemyndigelse, direkte af sundhedsstyrelsen efter forhandling med atomenergikommissionen.

5. I 1962-loven om nukleare anlæg var det forudsat (§ 4, stk. 2), at ud over sikkerheden kunne væsentlige, almene interesser tale mod meddelelse af godkendelse (tilladelse). Dette synspunkt er blevet underbygget i lovforslaget; som følge af udviklingen i den forløbne tid, hvor især miljø-, frednings- og landsplanlægningsmæssige hensyn har gjort sig stadig stærkere gældende, forudsætter lovforslaget (§ 10) som tidligere nævnt udtrykkeligt, at disse forhold, der er samlet under miljøministerens ressort, og som vil kunne spille ind især ved placeringen, men også i nogen grad ved den videre opførelse og drift af atomanlæg og andre af loven omfattede anlæg, foreligger oplyst til brug for folketingets stillingtagen til ansøgninger om placeringstilladelse for et atomkraftværk og for det energipolitiske udvalg i dets arbejde med sager om placering, bygning og drift af anlæg. Den adgang, der gives miljøministeren til at fravige de procedurebestemmelser, der findes i det nævnte område, finder sin væsentligste begrundelse i det forhold, at folketinget ved nærværende lovforslag er placeret som øverste instans i alle forhold vedrørende placeringen af nukleare reaktor-anlæg og træffer beslutning herom.

Der henvises til de udførlige bemærkninger til § 10.

Forslaget er udarbejdet i samråd med miljømini-